

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Laurentius Iustinianus Patriarcha Venetus. 8. Ian.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

ros fratres illustri loco natos sibi sisti curasset, primo quidem conabatur magnis eos promissis inescare, quibus pueros facile rebatur illiciendos, tum idolothyta puerulis, ne quid mali patiantur offert degustanda. Illis vero cum ploratu auersantibus, quod secus à parentibus edocti forent, truci admodum vultu interminatur, & varijs eos plagis onerat. Cumque pueri adhuc fortiter resisterent, neue aduersis animo frangerentur, quidam Sophistarum se è vestigio effecturum spondet, vt cibus appositis sine tergiuersione uescantur. E sinapi igitur acutissimam confectioem aptans, eorumque verticibus capillo nudatis imponens in succensum igni balneum eos deportat. Vbi cum immenso calore ceu fulmine quodam iccta essent eorum capita, ad solum vsque eadem hora inclinati sunt. Pauloque post cadense eorum ætate minor, præ magnitudine ardoris in caluaria succensi, prior vita functus est. Quo viso alter quam maxima potuit voce bona verba effatus, fratris exultabat victoria, eumque exosculatus, ac proclamans victorem, continue ingeminabat: Frater mi vicisti: donec & ipse inter fraternos amplexus fortiter moriens mortalitatem deposuit.

DE S. LAURENTIO IUSTINIANO

Patriarcha Veneto & Ian. Sur. Tom. 1.

BEatus Laurentius nobilissimis maioribus Bernardo Iustiniano patre, matre vero Quirina Venetijs natus, à primæua ætate morum precipua

cipua claruit elegantia. Nihil illo erat venustius
 us aut amabilius, nihil morum suauitate com-
 prius. Cæterum excellenti videbatur animi
 magnitudine, & ad summas res semper intēta. *Spernis
 ludicra.*
 Nihil illum vt cæteros solet iuuenes ludicri
 delectabat, sed ad magnas res diuina illum sa-
 pientia rapiebat, vt aliquando Quirina mater
 metuens, ne aliorum erumperet ille ardor a-
 nimi, & mundi honores plus quam par esset
 amplecteretur, quin tu, inquit, hanc mi fili
 mittis insaniam? Infernum sapit ista superbia.
 Cui subridens Laurentius veluti per iocum.
 Noli timere, ait, mater: magnum me Dei ser-
 uum adhuc videbis. Hoc de seipso puerile
 præfagium haud multo post Dominus im-
 pleuit. Annum erat natus vndeagesimum, ei-
 us scilicet ætatis, in qua bládæ carnis illecebræ
 ancipitem facere humanę vitę decursum con-
 fueuerunt, cum illi Dominus Iesus præsentis
 auxilio subuēturus apparuit, prout ipse in eo
 libello, qui fasciculus amoris inscribitur me-
 minit. Ipsius verba subijciam. Eram, inquit,
 vestri similis quærens æstuante desiderio pa-
 cem in rebus extrinsecis nec inueniebam. Tã-
 dem virgo quædam sole splendidior mihi ap-
 paruit, cuius nomen ignorabam. Hæc propius
 accedens, venusto vultu, placidoque affatu: O
 iuuenis, inquit, dilecte, cur effundis cor tuum,
 & pacem sectando per multa vagaris? Quod
 quæris penes me est, quod concupiscis tibi
 polliceor, si tamen in sponsam me habere vo-
 lueris.

B

lueris.

lueris. Cū vero nomen ipsius & genus & dignitatem scire peroptarē, se ait sapientiā Dei esse, quę hominis reformandi ergo formam suscipit humanā. Assensu igitur, & dato pacis osculo læta discessit. Hac percussus visione Laurentius, rem ad Marinū matris suę cōsobrinū, qui vita & doctrina fuit sanctissimus, detulit. Qui licet magnum quiddā ominaretur, & ardere iuuenem ad omnem altissimę vitę rationem probè nosset, perspicere tamen penitus adolescentis animū, & corporis experiri maluit firmitatē. De vestitu porro nihil mutauit Laurentius, ne cultus fordidior proderet animi propositum. At matrem diu latere haud potuit: quę cum præter suspensiones alias ligna quædam rudia super lectum sternere, superq; his cubitare filium deprehendisset (vt est matrum natura mollior) metuens ne filius non satis difficultates religionis intelligeret, in animum induxit tentare illius propositum & nuptias apparare. Et virgo quidem offerebatur forma, nobilitate & amplitudine diuitiarum præstabilis. Id cum rescisset filius, fratresq; item cum matre in hoc conspirasse perspexisset, fugam ad Marinum auunculum maturauit, & Canonicorum Collegiatorum, qui S. Georgij in Alga nuncupantur, religionem amplexus est. Dicebat autem initio cōuersionis se pposuisse animo, hinc omnia bona fortunæ, nobilitatem, magistratus, honores, vxorem, liberos, pecuniā, & omnis adhęc generis

volu-

*Penitentia
vigor.*

voluptates: illinc in edias, vigiliis, æstus, algorem, seruitutem: tum vtraque suis momentis examinasse, sedisseq; ceu iudicem inter ista, & ab sese ita exegisse. Considera nunc etiam atq; etiã Laurenti, quid agas: Putasne hæc perferre poteris aut illa contemnere? Tū vero ad Domini crucem cōuersum dixisse: Tu es Domine spes mea: ibi posuisti certissimū refugiū meū. Atq; ita animo cōfirmatus, matre ac fratribus relictis, calcatis item opibus, honoribus & floridæ ætatis oblectamentis, ad cælestem militiam prorupit. In qua primum sibi conflictum cū corporeis desumpsit illecebris, cuius q̄dem faciliorem fore decursum putauit, si nihil corpori molle cōcederet, sed bellū gereret quasi cū hoste capitali. Nihil dicā de cibi parcitate, quem nunq̄ saturitate, sed vix vltima necessitate metiebatur: nihil de sitis tolerantia, qua nunquā sic terreri visus est, vt vel ieiunio, vel labore manuū, vel peregrinatione, vel valetudine adduci potuerit, vtpotū deposceret: quin si inuitaretur à fratribus dicebat: Quo igitur pacto feremus Purgatorij calores, si paruam hanc sitim sufferre non possumus. Vigiliis à maioribus institutas nō solum ita seruauit, vt ad matutinas preces primus adiret, discederet vltimus, sed cum monachorum consuetudo ferat, vt precibus perfuncti dormitum se, quoad diescat, conferre possint, nunquam tamen per omnem vitam de ecclesia discessit Laurentius, donec ad primam fratres conuenirent.

*Carnem
victus par-
simonia a-
domant.*

*Orationis
studium.*

B a Aspe-

Patientia.

Aspera etiam hyeme, quod ob corporis debilitatem fuit admirabilius, nūquam foco visus est propinquare. Accidit autē vt pater quidam ad ignem eum inuitaret: at recusante illo, cum prehensam eius manum obrigentem frigore sensisset, admirans inquit: O fili magnus calor est quo tu intus ardes, si frigora ista nō sentis, quibus obriguisti. Multis porro in decursu vitę virtutum præluxit insignibus, quibus enarrandis huius operis breuitas me iubet superfedere.

DE SS. IULIANO ET BASILISSA

9. Ianuarij Sur. Tom. 1.

Vouit virginitatem.

Iulianus claris in sæculo parentibus editus, magnum à teneris amorem combiberat castitatis, proindeq; ętate factus prouectior virginitatem suam Christo consecrauit. Parentes vero ipsum octodecim iam annos natum vehementissimis adhortationibus, velut vnicam propagandę familię spem ad nuptias ineundas impellebant. Quare pudicitię suę florem in discrimen vocari videns Iulianus, septem-diali corpus macerare inedia, & diuinā opem obnixius flagitare aggreditur, id parentibus responsi daturus, quod Spiritus sancti afflatu ę salute sua fore cognosceret. Quod ille spatium temporis perpetuis orationibus noctu interdiumq; transmittens diuinum numen deuotissimē exorabat, ne fineret pudoris sui integritatem, quam illi seruandam deuouerat, quauis

causa

Iuliano ę oratione se armat.